

ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE DE DIA 13 DE GENER DE 2012

DATA.....: 13 de gener de 2012

CARÀCTER.....: extraordinària

COMENÇA.....: A les 13.35 hores.

ACABA.....: A les 14.25 hores.

LLOC.....: Sala de Sessions de la Casa de la Vila

ASSISTENTS..:

Sr. Batle President:

Sr. Miguel Cifre Ferrer

Tinents de Batle:

Antoni Reus Darder
Antonia Perelló Llull
Joan Monjo Estelrich
Guillermo Perelló Gil
Eugenio Garrido Vivas

Regidors.

Beatriz Gamundí Molina
Martí Joan Fornés Cerdó
Martí Àngel Torres Valls
Rocio Romero Galera
Juan Quetglas Gaya
Ana Maria Rodríguez Arbona
Maria del Carmen Rosselló Roig
Jaime Malbertí Mandilego
Pedro Mas Carbonell
Andrés Aulet Riera
Juana Ana Llull Molinas

Actua com a secretari: Joan Seguí Serra, secretari accidental de la corporació.

A la Vila de Santa Margalida, el dia 13 de gener de 2012, quan són les 13.35 hores, es reuneixen a la Sala de Sessions de la Casa Consistorial els regidors a dalt anotats, a fi de dur a terme una sessió extraordinària del Ple de l'Ajuntament, sota la presidència del Batle, Sr. Miguel Cifre Ferrer i assistits per la interventora Sra. Margarida Quetglas Ferragut i pel secretari accidental de la corporació, el Sr. Joan Seguí Serra, que dóna fe de l'acte.

Una vegada comprovat que hi ha el quòrum suficient per a la constitució vàlida del Ple, el Sr. Batle declara oberta la sessió i es passen a debatre els punts de l'ordre del dia següents:

ORDRE DEL DIA

1.- PRESA DE POSSESIÓ DEL REGIDOR SR. MARTÍ JOAN FORNÉS CERDÓ PEL PARTIT SUMA PEL CANVI (SPC).

Seguidament, per ordre del Sr. President, es va donar compte als reunits de la credencial expedida pel President de la Junta Electoral Central, a nom del candidat electe per aquest municipi, Sr. Martí Joan Fornés Cerdó.

A continuació convidà el Sr. President a l'anomenat regidor a exposar en aquest acte si l'afectava alguna causa d'incompatibilitat sobrevinguda amb posterioritat a la seva proclamació, manifestant el regidor electe que no li afectava cap causa.

Pel Secretari, es donà compte de que el candidat electe, en compliment de la legislació vigent, ha presentat declaració d'activitats i bens patrimonials.

Tot seguit, de conformitat amb el que disposa l'article 108.8 de la Llei Orgànica de Règim Electoral General, pel candidat electe es va procedir a formular en sentit afirmatiu, promesa d'acatar la Constitució, conforme a la pregunta establerta en l'article 1º del RD 707/79, la qual va realitzar el Sr. President, prenen tot seguit possessió del càrrec el meritat regidor, Sr. Martí Joan Fornés Cerdó.

2.- EXAMEN I APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE DE DIA 28 DE NOVEMBRE DE 2011.

Conformement amb el disposat a l'article 91 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, el Sr. Batle demana si qualche membre dels assistents ha de formular cap observació a l'esborrany de l'acta de la sessió ordinària de l'Ajuntament Ple de dia 28 de novembre de 2011, i que s'ha repartit oportunament amb la convocatòria.

Passat a votació i no havent-hi formulat cap observació, s'aprova per unanimitat dels assistents l'esborrany de l'acta sotmesa a consideració.

3.- EXAMEN I APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'AJUNTAMENT PLE DE DIA 15 DE DESEMBRE DE 2011.

Conformement amb el disposat a l'article 91 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, el Sr. Batle demana si qualche membre dels assistents ha de formular cap observació a l'esborrany de l'acta de la sessió extraordinària de l'Ajuntament Ple de dia 15 de desembre de 2011, i que s'ha repartit oportunament amb la convocatòria.

INTERVENCIONS:

El portaveu **Joan Monjo (Cxi)** puntualitza que el segon punt de l'apartat d'informació de batlia que ell va comentar, fa referència a una subvenció d'Illesport, i demana la inclusió a l'acta de les obres que va detallar: poliesportiu de Can Picafort, drenatge de les pistes de tennis de Can Picafort, poliesportiu de Santa Margalida, les goteres.

Intervé el portaveu **Martí Torres (PP)** dient que en aquest mateix punt ell va dir que la subvenció s'havia sol·licitat per la piscina.

El Sr. Monjo, fent referència al punt quatre del mateix apartat, sobre la pregunta que va formular al Sr. Torres, comenta que no recorda que el Sr. Torres digues el que apareix a l'acta, sinó que recorda que va dir que no va pagar perquè no li va parèixer oportú fer el pagament. El Sr. Torres replica que també va dir que si l'Ajuntament ara pagava les factures reclamades, segur que es retiraria el recurs contenciós administratiu.

VOTACIÓ:

Passat a votació, s'aprova per unanimitat dels assistents l'esborrany de l'acta sotmesa a consideració, amb les esmenes abans esmentades.

4.- EXAMEN I APROVACIÓ PROPOSTA D'ACORD SOBRE APROVACIÓ DEL COMPTE GENERAL DEL PRESSUPOST MUNICIPAL CORRESPONENT A L'EXERCICI 2010.

Es presenta la proposta de Batlia de dia 11 de gener de 2012, la qual diu.

“Finalitzat l'exercici pressupostari de 2010, Intervenció ha d'elaborar el compte general de l'Ajuntament de Santa Margalida.

El compte general ha de posar de manifest la gestió realitzada en els aspectes econòmic, financer, patrimonial i pressupostari i ha de contenir el conjunt de documentació bàsica, complementària i annexos.

Els estats i comptes anuals de l'exercici pressupostari 2010 s'han sotmès a l'informe de la Comissió Especial de Comptes en data de 4 de novembre de 2011, la qual n'ha emès un dictamen. Exposat el compte general al públic en el Butlletí Oficial de les Illes Balears núm.170 de data 15 de novembre de 2011, pel període reglamentari, no s'hi han formulat reclamacions, al·legacions ni observacions.

FONAMENTS DE DRET

D'acord amb els articles 208 a 212 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Llei 20/2006, de 15 de desembre, Municipal i de Règim Local de les Illes Balears, la Llei 4/2004, de 2 d'abril, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, la Instrucció de comptabilitat per a l'Administració Local i altres disposicions concordants en relació amb la tramitació i el contingut, aquesta Batlia proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer. Aprovar definitivament el compte general corresponent a l'exercici 2010, integrat per els següents documents comptables:

- Balanç de situació: en tancar l'exercici hi ha un actiu de 78.931.077'49.-€, un passiu de 78.931.077'49.-€ i un resultat de l'exercici és de 1.815.029'98 €.

- Compte de resultat econòmic patrimonial: en tancar l'exercici hi ha un estalvi de 1.815.029'98 €.

- Liquidació del pressupost: en tancar l'exercici hi ha uns drets pendents de cobrament de 9.482.308'05-€, unes obligacions pendents de pagament de 2.918.044'00.-€, uns romanents de crèdit totals de 2.610.161'53 € i un resultat pressupostari ajustat de – 240.313'81 €.

- La memòria: document que completa, amplia i comenta la informació continguda al Balanç, en el Compte de resultat econòmic patrimonial i en l'Estat de liquidació del Pressupost.

Segon. Aprovar definitivament la documentació complementària següent:

- Actes d'arqueo de les existències en caixa a fi d'exercici de la pròpia entitat local.
- Notes o certificacions de cadascuna de les entitats financeres en relació als seus saldos, a favor de l'entitat local, a fi d'exercici i agrupats per nom o raó social de l'entitat bancària.
- Com hi ha discrepància entre els saldos comptables i els bancaris s'aporta al compte general 2010 l'oportú estat de conciliació.

Tercer. Trametre els esmentats comptes de la corporació, esdevinguts com a resultat de l'exercici econòmic 2010 a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, d'acord amb el que determinen els articles mencionats en la part expositiva.

No obstant, el PLe amb el seu superior criteri acordarà”

VOTACIÓ:

Els reunits, vist el dictamen favorable de la comissió especial de comptes i atès que durant el termini d'exposició al públic no s'ha presentat cap reclamació, prèvia deliberació, per unanimitat acorden aprovar la proposta abans descrita amb els acords que hi són proposats.

5.- RATIFICACIÓ DE L'ACORD ADOPTAT PER LA JUNTA DE GOVERN LOCAL SOBRE ADDENDA RELATIVA A LA MODIFICACIÓ DEL PARÀGRAF PRIMER DE LA CLÀUSULA QUARTA DEL CONVENI DE COL-LABORACIÓ PER A LA GESTIÓ DEL SERPREISAL

Es presenta l'acord aprovat en la sessió extraordinària de la Junta de Govern Local de dia 23 de desembre de 2011, el qual s'indexa a continuació:

***“1.- EXAMEN I APROVACIÓ PROPOSTA ACORD SOBRE ADDENDA RELATIVA A LA MODIFICACIÓ DEL PARÀGRAF PRIMER DE LA CLÀUSULA QUARTA DEL CONVENI DE COL-LABORACIÓ PER A LA GESTIÓ DEL SERPREISAL.*”**

Es presenta la proposta de Batlia de dia 20 de desembre de 2011, la qual diu:

“Vista la notificació de l’acord del Ple del Consell de Mallorca, de data 15 de desembre de 2011, de modificació de l’acord del Ple del Consell de Mallorca, de data 7 de maig de 1984, pel qual es va crear el Servei de Prevenció i Extinció d’incendis i Salvament (SERPREISAL), i modificació dels convenis signats amb els diferents ajuntaments de l’illa de Mallorca (reg. d’entrada núm. 8.240, de data 16/11/2011).

Atès que l’esmentada modificació suposa l’eliminació de la necessitat de que, per disposar del servei, els ajuntaments de l’illa de Mallorca han d’aportar l’1% del seu pressupost, i consegüentment el servei es prestarà a partir d’ara sense cap cost per a aquests, quedant modificat en el seu lloc el paràgraf primer de la clàusula quarta del conveni de col·laboració signat entre les parts, amb el tenor literal següent: “L’Ajuntament col·laborarà en la formació i en la recollida de dades necessàries per al servei, en ordre a la realització prèvia de programació i de planificació del servei.”

Atès que perquè aquesta previsió es pugui fer efectiva es necessari que l’Ajuntament de Santa Margalida aprovi i formalitzi l’addenda a la qual es fa referència en el punt segon de l’acord notificat abans del dia 31 de desembre de 2011.

Aquesta Batlia, de conformitat al que disposa l’article 21 de la Llei 7/1985, de 2 d’abril, reguladora de bases de règim local, proposa a la Junta de Govern Local, l’adopció del següent Acord:

1r. Aprovar i formalitzar l’addenda relativa a la modificació del paràgraf primer de la clàusula quarta del conveni de col·laboració per a la gestió del SERPREISAL, de data 4 d’octubre de 1984, en els termes abans transcrits.

2n. Facultar al Batle, Sr. Miquel Cifre Ferrer, per a l’assignatura dels documents necessaris per a l’execució del present acord.

3er. Retre compte i sotmetre-ho a ratificació del Ple de l’Ajuntament en la seva propera sessió.

No obstant, la Junta de Govern Acordarà.”

Els reunits, prèvia deliberació, per unanimitat acorden aprovar la proposta abans descrita amb els acords que hi són proposats.”

Els reunits, prèvia deliberació, per unanimitat, que representa el vot favorable de la majoria absoluta legal, acorden aprovar i ratificar l’acord adoptat en la sessió extraordinària de la Junta de Govern Local de dia 23 de desembre de 2011 abans exposat.

6.- DONAR COMPTE DEL DECRET DE BATLIA REFERENT A LA PRESTACIÓ DE SERVEIS DE LA SRA. ÀNGELA PERELLÓ MATAS, COM A PERSONAL EVENTUAL EN AQUEST AJUNTAMENT, PER OCUPAR EL LLOC DE FEINA D’ASSESSOR.

Es presenta el Decret de Batlia de dia 13 de desembre de 2011, el qual diu:

“El BOIB de dia 2 d’abril de 2011 publica que es dona definitivament per aprovat el pressupost d’aquest Ajuntament per l’any 2011, i recull el resum per capítols i la plantilla de personal.

A la plantilla de personal eventual, apareix el lloc de feina d’assessor, amb una retribució total per l’any 2011 de 26.320 euros, pressupostada al 100%, actualment vacant.

Vist l’informe elaborat en relació al cas pels Serveis de Secretaria i Recursos Humans, aquesta Batlia, fent ús de la facultat establerta a la LMRFP, art.20.2, i la LRBRL, art. 104.2, i el 41.14.d del RD 2568/1986,

RESOL:

1r. Nomenar a Àngela Perelló Matas, amb DNI 78203165Z, assessora, per cobrir el lloc de treball com a personal eventual, amb les característiques, retribucions i dedicació que va acordar l’Ajuntament Ple.

Retribucions: 13.160 euros anuals (pagues extraordinàries incloses).

Dedicació: 50% de la jornada.

Horari: de 9.00 a 13.00 hores de dilluns a divendres.

2n. Aquest nomenament cessarà automàticament quan finalitzi el mandat de l’autoritat a la qui presta la seva funció expressa de confiança o assessorament, o quan es produeixi o decreti el seu cessament.

3r. L’ocupació d’un lloc de treball reservat a personal eventual, en cap cas constituirà mèrit per a l’accés a la funció pública o promoció interna (art.20.3 LMRFP i art. 176.4 RDL 781/1986).

4t. Notificar la present resolució a la interessada, tot fent constar que per adquirir la condició de funcionari eventual disposa d’un termini de tres dies per prendre possessió del respectiu càrrec, i als Serveis de Tresoreria i Intervenció municipals als efectes oportuns.”

INTERVENCIONS:

El **Batle** exposa que es tracta d’una redistribució de les àrees de govern, a rel de la dimissió de la regidora Miquela Pomar. En aquest sentit, Martí Fornés, el nou regidor tendrà una dedicació del 50%, i s’ha nomenat una assessora de batlia, com a personal eventual, també amb una dedicació del 50%.

Els reunits, prèvia deliberació, per unanimitat se’n donen per assabentats.

7.- MOCIONS D’URGÈNCIA.

7.1.- EXAMEN I APROVACIÓ AL·LEGACIONS A L’AVANTPROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 3/2007 DE 27 DE MARÇ, DE LA FUNCIO PUBLICA DE LA COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

Es presenta la moció presentada pel grup municipal Convergència per les Illes (CxI) de dia 31 de desembre de 2011, la qual s’indexa a continuació:

“El grup de Convergència per les Illes proposa al plenari de l’Ajuntament de Santa Margalida la següent MOCIÓ per a l’adopció d’acords i presentació d’al·legacions en referència a l’avantprojecte de llei que es sotmeté a informació pública el passat 27 de desembre, que modifica la Llei de normalització lingüística ([LNL](#)), la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim

jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ([Llei 3/2003](#)) i la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ([Llei 3/2007](#)).

EXPOSICIÓ

La modificació legislativa que es troba a exposició pública va en contra del sentit popular del nostre poble. Un poble que estima i considera digna de protecció i de defensa la nostra llengua pròpia.

“Els ciutadans de la nostra comunitat tenen el dret de conèixer-la i usar-la, i ningú no en podrà ser discriminat per aquesta raó, a més les institucions han de garantir l'ús normal i oficial de les dues llengües i hauran de prendre mesures per assegurar el seu coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües pel que fa als drets dels ciutadans de les Illes Balears”. És una cita de l'article 3r de l'Estatut d'autonomia de les nostres illes.

A la modificació es suprimeixen una sèrie d'articles, el 8 i 9 de la Llei de Normalització que fan referència a la protecció de la llengua catalana, i també apartats d'articles que es refereixen al llocs de feina de funcionari o personal de la comunitat autònoma, a més s'hi afegeixen disposicions on s'explica que no serà un requisit sinó un mèrit el coneixement de la llengua de les Illes Balears.

Aquestes modificacions són contràries a allò que diu la Constitució al seu article 3.3, l'Estatut i també a la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, que l'Estat espanyol va subscriure, que obliga a les institucions a garantir els drets lingüístics dels ciutadans.

Aquesta modificació ataca directament a la nostra llengua i també a la identitat que tenim com a poble, deixant només en mans de polítics el canviar, entre altres qüestions, el nom dels municipis; esperem que no vulguin també canviar els malnoms dels seus habitants.

ACORDS

1. Instar al Govern de les Illes Balears a retirar l'avantprojecte de Llei de modificació de la LNL, ja que és contrari als principis que marca la Constitució, l'Estatut, i la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries.
2. Manifestar el rebuig del nostre poble a tota iniciativa jurídica o de qualsevol altre tipus que suposi un atac a la nostra llengua i una involució en el seu coneixement, ús i estatus.
3. Presentar les al·legacions que a continuació transcrivim dins el procediment d'exposició pública de la modificació de la Llei de Funció Pública.
4. Remetre aquests acords al president del Govern de les Illes Balears.

AL·LEGACIONS

Primera. L'avantprojecte parteix d'un fonament fàctic fals i que provoca que la immensa majoria del seu contingut no tengui sentit. Aquest fonament fàctic es condensa amb una breu explicació a l'exposició de motius:

A conseqüència d'aquestes normes, el procés educatiu a les Illes Balears garanteix un elevat nombre d'aspirants potencials a l'administració que poden assegurar que el dret de lliure elecció de llengua cooficial per part de la ciutadania podrà ser garantit, de manera que ja no és imprescindible exigir, com a requisit, tenir un determinat nivell de català.

Realment, és difícil en tant poques línies tergiversar més la realitat. El raonament transcrit, que justifica la modificació legislativa, tendria versemblança i podria ser acceptable si hagués una norma que establís que a les places de les administracions públiques de les Illes Balears només es poden presentar aspirants que hagin cursat el procés educatiu a les Illes Balears. Com que, és evident que aquesta norma ni existeix, ni té sentit que existeixi, resulta que tot el raonament queda totalment coix. Des del moment que pot ser aspirant un ciutadà que hagi fet el procés educatiu únicament en castellà sense saber una paraula de la llengua pròpia d'aquí, resulta que, en absolut, la mesura proposta garanteix el proclamat dret de lliure elecció de llengua cooficial.

De fet, la modificació legislativa perjudica als nostres joves que han fet el procés educatiu a les Illes Balears. Fins ara, aquests joves a partir d'un determinat nivell d'estudis tenien automàticament reconegut el nivell de català sense haver de fer cap prova suplementària. Aquesta situació per una banda, com s'ha dit, afavoria els nostres joves que tenien automàticament un requisit per ser aspirant a una plaça de les nostres administracions públiques i, per una altra banda, garantia el dret de lliure elecció de llengua cooficial perquè el sistema de convalidació i les normes reguladores del procés educatiu a les Illes Balears el que garanteixen, almanco fins aquest moment, és que l'alumne dominarà les dues llengües oficials.

Queda, meridianament clar, que el punt de partida de la modificació legislativa no té ni cap ni peus, i es fonamenta sobre una realitat falsa i tergiversada. És de sentit comú que el coneixement de les dues llengües oficials ha de ser un requisit per poder fer feina a les administracions públiques de les Illes Balears ja que és l'únic instrument per realment garantir el dret del ciutadà a triar la llengua oficial que desitgi.

Segona. La modificació legislativa és un míssil a la línia de flotació de la Llei de Normalització Lingüística ja que si la modificació prospera aquesta norma legal ja no tindrà com a pretensió fer efectiu l'ús normal i oficial de la llengua catalana. És a dir, es pervertirà el principal instrument legal existent per assolir l'objectiu marcat per l'Estatut d'Autonomia que és crear *les condicions que permetin arribar a la igualtat plena* de les dues llengües. Atès que la Constitució estableix el deure de coneixement de la llengua castellana, és evident que la llengua que necessita de mesures que garanteixin la igualtat és la llengua catalana. És des d'aquest punt de vista que la proposta legislativa va en contra de la norma institucional bàsica que és l'Estatut d'Autonomia.

La proposta no garanteix la igualtat de les dues llengües, sinó que situa en un paper secundari a la llengua pròpia. Per un costat, perquè no adopta mesures que compensin el coneixement que té assegurat el castellà. Per un altre costat, perquè la mesura d'igualtat fins ara existent que era exigir com a requisit el coneixement de les dues llengües per accedir a la funció pública es deroga i es converteix en un mèrit pel català.

La Constitució estableix que les llengües d'Espanya seran objecte d'especial respecte i protecció. La Llei de Normalització Lingüística fins ara vigent era una norma que perseguia la protecció de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears. Si la proposta legislativa

prospera, com a mínim, la Llei de Normalització ja no serà una eina de protecció de la llengua catalana. Serà la perversió d'una norma pensada per una cosa i reconvertida en un no res.

Tercera. El Butlletí Oficial de l'Estat núm. 222 de 15 de setembre de 2001 va publicar l'Instrument de Ratificació de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992. Això significa que aquesta Carta és dret vigent a l'estat espanyol i, per tant, d'obligat compliment per tothom.

L'article 7 d'aquesta Carta Europea estableix que en els territoris en que es parlin aquestes llengües els signants de la Carta fonamentaran la seva política, la seva legislació, i la seva pràctica en els objectius següents: c) la necessitat d'una acció resolta de foment de les llengües regionals o minoritàries, amb la finalitat de salvaguardar-les; d) el foment de la seva utilització oral i escrita en la vida pública i privada.

Resulta evident que la modificació legislativa proposada va en contra d'aquests objectius: a) Deroga i suprimeix l'acció legislativa fonamental de foment de la llengua catalana; b) Deroga i suprimeix la mesura adoptada per fomentar la seva utilització oral davant les administracions públiques de les Illes Balears. Simplement des d'aquest punt de vista la modificació legislativa proposada pel Govern Balear xoca frontalment amb la Carta Europea. L'incompliment d'aquesta Carta Europea obliga a retirar i refer de dalt a baix la modificació legislativa.”

Per altra banda, es presenta l'escrit de la Batllia d'al·legacions a la Llei de modificació de la Llei de normalització lingüística, de dia 13 de gener de 2012, el qual ha estat remès a la Conselleria d'Administracions Públiques (RGS núm. 120), el qual s'indexa a continuació:

“Miquel Cifre Ferrer, actuant en la seva condició de batle de l'Ajuntament de Santa Margalida i fent exercici de les competències atorgades per a la LBRL i les accions administratives per a la defensa de la corporació, de conformitat amb l'acord de delegació adoptat per l'Ajuntament en Ple en data 30 de Juliol de 2007, davant la Conselleria d'Administracions Públiques compareix i,

EXPOSA

Que d'ençà de la creació del Regne de Mallorca, nascut com a conseqüència de la conquesta del rei En Jaume, el català (conegut popularment amb diverses denominacions, com les de mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc) és la llengua pròpia de les Illes Balears. El català va ser, juntament amb el llatí, la llengua de l'administració i de l'educació del Regne (i, per tant, de les nostres Illes) fins entrat el segle XVIII. L'aplicació del Decret de Nova Planta (1715), que suposà a la pràctica la desaparició del Regne de Mallorca, va permetre que es dictassin tot un seguit d'ordes, disposicions i d'altra normativa que imposaren el castellà i comportaren la prohibició del català a l'Administració i a l'educació. Aquesta situació no canvià fins l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia (1983) que definia el català com a idioma propi de les Illes Balears i en fixava el caràcter de llengua oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, juntament amb el castellà. Per garantir que aquesta oficialitat es fes efectiva, atenent al caràcter de llengua històrica de les Illes Balears, es dictà la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears (LNL).

L'Administració del municipi de Santa Margalida constitueix un bon exemple de tot aqueix procés: el català va ser l'única de l'administració municipal fins que, com a conseqüència del compliment de la Real Cédula de Carles III (1768), les actes municipals es començaren a redactar únicament en castellà a partir de 1769. Progressivament el català fou eliminat de l'Administració i substituït pel castellà, substitució que a mitjan segle XIX ja afectava la totalitat de la documentació de l'Ajuntament. Aqueix estat de coses no mudà fins al 19 de desembre de 1991. A partir d'aqueixa data i com a conseqüència de l'aplicació, en l'àmbit municipal, de l'Estatut i de la Llei de normalització les actes de Ple del municipi margalidà es tornaren a redactar en català. Doscents vint-i-dos anys després, la llengua pròpia de les Illes Balears tornava a la documentació més important de l'Ajuntament. Aqueixa passa fou seguida per l'aprovació, a la sessió ordinària celebrada el dia 27 de maig de 1993, del Reglament municipal de normalització lingüística. Aquest Reglament té per objecte desenvolupar la Llei 3/86 de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sobre la normalització de la llengua catalana com a llengua del municipi de Santa Margalida en tots els seus àmbits i garantir l'ús del català com a idioma oficial d'aquest terme municipal, sense perjudici del dret recollit a la legislació vigent d'utilitzar l'idioma castellà. Des d'aleshores ençà, gràcies a la iniciativa dels diferents grups polítics que han governat el municipi, a l'esforç dels treballadors públics i al suport de la ciutadania, el català s'ha anat convertint en la llengua d'ús normal de l'Administració municipal. Això darrer, juntament amb el fet que el català també és la llengua habitual de l'educació, ha garantit fins l'actualitat el caràcter de llengua pròpia i oficial del català a **les Illes Balears**.

Tanmateix i dissortadament, aquest procés de recobriment i normalització de la llengua catalana es troba en perill, tant en el municipi de Santa Margalida com a totes les Illes Balears. Aquest Ajuntament ha tengut coneixement de la Resolució del conseller d'Administracions Públiques de 14 de desembre de 2011 per la qual se sotmet a l'audiència de la ciutadania el nou esborrany d'Avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 193, de 27 de desembre). Aquest avantprojecte, si s'arriba a aprovar, impedirà a la pràctica que el català sigui llengua oficial de l'administració de les Illes Balears, ja que: a) suprimeix el requisit lingüístic i buida de contingut les proclamacions que fa l'Estatut de llengua oficial, llengua pròpia i llengua a normalitzar; b) vulnera el previst als arts.54.11 i 56.2 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (que els empleats públics garanteixin l'atenció al ciutadà en la llengua que ho sol·liciti sempre que sigui oficial en el territori, i la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de feina d'una comunitat autònoma que té dues llengües oficials); i c) si s'aplica el tenor de l'esborrany avantprojecte la llengua catalana deixarà de ser la llengua dels procediments i de l'actuació administrativa

És per això que, vista l'esmentada Resolució del conseller d'Administracions Públiques de 14 de desembre de 2011 per la qual se sotmet a l'audiència de la ciutadania el nou esborrany d'Avantprojecte de Llei de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB núm. 193, de 27 de desembre), formul les següents

AL·LEGACIONS

1. El preàmbul de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (EA) estableix que «la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són elements identificadors de la nostra societat i, en conseqüència, són elements vertebradors de la nostra identitat». **Del caràcter del català com a llengua oficial pròpia de les Illes Balears (art. 4.1 EA), se'n deriva que és la llengua pròpia de l'Administració de la Comunitat Autònoma i la llengua en la qual s'expressa aquesta Administració normalment, sense perjudici dels drets lingüístics individuals.** L'ús generalitzat de la llengua catalana en els àmbits oficials i administratius és un factor de normalitat a l'efectivitat del qual han de contribuir els poders públics i, per tant, també l'Administració autonòmica (art. 4.3 i art. 14.3 EA). És en aplicació d'aquests principis de l'Estatut i de les normes que els despleguen que es garanteix que els ciutadans puguin exercir els seus drets lingüístics.

El caràcter del català com a llengua pròpia de les Illes Balears i cooficial amb el castellà va quedar perfectament descrit en l'exposició de motius de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears (LNL), una norma avalada pel Tribunal Constitucional mitjançant la STC 123/1988. Segons la LNL, «La llengua catalana i la llengua castellana són totes dues llengües oficials de la Comunitat Autònoma, amb el mateix rang, si bé de naturalesa diferent: **l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric.** L'oficialitat del castellà, establerta per la Constitució a tot l'Estat, es basa en un estatut personal, a fi d'emparar els drets lingüístics dels ciutadans, encara que la seva llengua no sigui la pròpia del territori». Més endavant, s'hi afegeix que la Comunitat Autònoma té com a objectiu «dur a terme les accions pertinents d'ordre institucional per tal que el català, com a vehicle d'expressió, modern, plurifuncional, clar, flexible i autònom, i com a principal símbol de la nostra identitat com a poble, torni a ser l'element cohesionador del geni illenc i ocupi el lloc que li correspon en qualitat de llengua pròpia de les Illes Balears». En aquest mateix sentit, l'art. 35 de l'Estatut determina que **normalitzar la llengua catalana «ha de ser un objectiu dels poders públics de la comunitat autònoma».**

La norma que el legislador pretén aprovar contradiu clarament aquests principis, en la mesura que, amb l'excusa de modificar la Llei de funció pública eliminant els requisits de coneixements de català, **cerca desmantellar el marc normatiu lingüístic consensuat aquests darrers trenta anys.** Això tindria conseqüències sobre la garantia dels drets lingüístics dels ciutadans i, a la llarga, suposaria agreujar la fràgil situació social de la llengua catalana.

L'article 14 de l'Estatut preveu com a drets dels ciutadans els d' *“accedir a la funció pública en condicions d'igualtat i segons els principis constitucionals de mèrit i capacitat” i el de “dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada”.*

Els articles 54 i 56 de la Llei estatal 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, fan èmfasi en l'obligació de l'empleat públic de conèixer les llengües oficials, i en l'obligació de l'Administració d'atendre el ciutadà en la llengua oficial en què ho sol·liciti.

En concret, l'article 56 disposa que *“les Administracions Públiques, en l'àmbit de les seves competències, hauran de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les Comunitats Autònomes que gaudeixin de dues llengües oficials”.*

Així doncs, l'avantprojecte no s'ajusta a la normativa d'ordre superior, per jerarquia i per competència, i suposa una passa enrere en la garantia de la igualtat dels ciutadans davant la llei en matèria lingüística, no protegeix el tracte comú dels ciutadans davant l'Administració pública, ni la creació de les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant a drets lingüístics, així com a la normalització progressiva de la llengua catalana.

De fet, la proposta suposa rompre el consens en matèria de política lingüística que queda reflectit en la Llei de normalització lingüística aprovada per unanimitat l'any 1986.

Aquestes modificacions tanquen la porta a tota reglamentació pel que fa a l'ús de les llengües oficials que vulgui fer qualsevol administració de les Illes Balears, el que pot suposar una greu vulneració de l'autonomia local reconeguda i garantida per l'article 140 de la Constitució.

2. Quant a l'eliminació del requisit de saber català per accedir a la funció pública, en primer lloc el legislador intenta justificar-la amb l'argument que «el procés educatiu de les Illes Balears garanteix un elevat nombre d'aspirants potencials a l'Administració que poden assegurar que el dret de lliure elecció de llengua cooficial [...] podrà ser garantit». En aquest punt el legislador passa per alt que els processos selectius són oberts a tots els ciutadans espanyols i, en segons quins casos, també a ciutadans de la Unió Europea. Convé recordar el que el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha dit sobre aquesta qüestió en la Sentència 616/2011 (FD 5): «Presupuesto a todo español el conocimiento de la lengua castellana, la acreditación de su conocimiento para acceder a las funciones públicas o laborales en las Administraciones Públicas se ciñe a los ciudadanos comunitarios en relación a los puestos a los que, en virtud del Derecho comunitario, les sea aplicable la libertad de circulación de trabajadores. **Naturalmente, en las Administraciones Públicas de las Illes Balears es preciso que quede garantizada la capacitación lingüística del personal a su servicio; y esa capacitación comprende la acreditación del conocimiento de la lengua catalana, razón por la que debe exigirse tal acreditación en los procesos de selección y/o provisión de plazas en la función pública de las Illes Balears**».

En segon lloc, el legislador invoca la STC 31/2010 per fonamentar el canvi que pretén introduir a la Llei 3/2007. Cal recordar el que aquesta Sentència diu respecte del deure de saber català (FJ 14.b): «se trata [...], no de un deber generalizado para todos los ciudadanos de Cataluña, sino de la imposición de un deber individual y de obligado cumplimiento que tiene su lugar específico y propio en el ámbito de la educación [...] y en el de las relaciones de sujeción especial que vinculan a la Administración catalana con sus funcionarios, obligados a dar satisfacción al derecho de opción lingüística reconocido en el art. 33.1 EAC».

En tercer lloc, el legislador argumenta que el canvi que vol fer a la normativa «pretén instrumentar les mesures necessàries perquè els processos selectius permetin l'accés de les persones més ben qualificades i que superin les proves amb més nivell, sense que la falta de l'acreditació oficial d'un determinat nivell de català sigui, d'entrada, un obstacle per accedir-hi». Sobre aquesta qüestió convé recordar la STC 46/1991 (FJ 3), segons la qual el requisit de coneixements de català s'inclou en els principis del mèrit i de la capacitat que, d'acord amb l'art. 103.3 de la Constitució espanyola, han de regir els processos selectius: «El propio principio de mérito y capacidad supone la carga para quien quiera acceder a una determinada función pública de acreditar las capacidades, conocimientos e idoneidad exigibles para la función a la que aspira. Por lo que **la exigencia del conocimiento del idioma**

que es oficial en el territorio donde actúa la Administración a la que se aspira a servir es perfectamente incluíble dentro de los méritos y capacidades requeridas».

Finalment, la pretensió del legislador que les persones sense capacitació lingüística adequada, una vegada dins l'Administració, «puguin formar-se o millorar en el coneixement de la llengua catalana» suposaria haver de gastar recursos públics en formació, quan és evident que resulta molt més econòmic reclutar personal amb totes les competències necessàries per desenvolupar la seva feina que no haver-lo de formar una vegada seleccionat.

Per tant, **l'eliminació del requisit de saber català per fer feina a l'Administració autonòmica és una mesura antieconòmica**, que no es pot fonamentar en la jurisprudència emanada del Tribunal Superior de Justícia de les Balears ni del Tribunal Constitucional i que tindria conseqüències greus en el funcionament intern de l'Administració i en la garantia dels drets lingüístics dels ciutadans. Per dir-ho en paraules del mateix Tribunal Superior de Justícia de les Balears (Sentència 616/2011, FD 6): «Lógicamente, **una eliminación genérica del requisito de la acreditación de conocimiento de la lengua catalana en el ámbito de la función pública se traduciría en el retroceso del curso natural del proceso de normalización lingüística en que nos encontramos**, como ocurriría en cualquier otro proceso de normalización en que se piense».

3. Amb el pretext d'ajustar la normativa als canvis que pretén introduir a la Llei de funció pública, **el legislador es proposa desballestar el sistema jurídic que regula els usos lingüístics i que els ciutadans de les Illes Balears hem consensuat d'ençà dels anys vuitanta**. Amb la derogació, entre d'altres, del Decret 100/1990, la supressió dels articles 8.2, 9, 34.1 i 34.2 de la LNL o els canvis dels articles 1.2.a, 6.1, 16.1 de la LNL i 43 i 44 de la Llei de règim jurídic de l'Administració de la CAIB, el legislador no només deixa sense regulació els usos lingüístics institucionals, sinó que, a més, es desentén dels preceptes estatutaris segons els quals les institucions i els poders públics de la comunitat autònoma «han de garantir l'ús normal i oficial dels dos idiomes, han de prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i han de crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears» (art. 4.3 EA); tenen l'objectiu de normalitzar la llengua catalana (art. 35 EA), i han de garantir el dret dels ciutadans de les Illes Balears «a adreçar-se a l'Administració de la Comunitat Autònoma en qualsevol de les seves dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada» (art. 14.3 EA). **Sense una regulació explícita, i amb funcionaris sense coneixements de català, només podríem esperar que, a causa de la inèrcia resultant de tres-cents anys de postergació de la llengua catalana, l'ús d'aquesta en l'àmbit institucional anàs reculant de manera indefectible**.

Però és que, a més, **el zel del legislador per desvirtuar la normativa lingüística arriba a tal punt que fins i tot es proposa canviar aspectes d'aquesta que no tenen res a veure amb la funció pública**. És el cas de la modificació que pretén introduir a l'art. 14 de la LNL, amb la intenció de donar cobertura legal a l'absurd de considerar oficials les formes castellanes dels topònims de les Illes Balears. O de la modificació de l'art. 33 de la mateixa LNL, en el sentit que les administracions públiques «facilitaran l'ús indistint de les dues llengües cooficials en tots els àmbits i activitats de la vida social». Sembla un insult a la intel·ligència dels ciutadans de les Illes Balears que el legislador consideri que les institucions han de donar suport a l'ús social del castellà en la mateixa mesura que n'han de donar a l'ús social del català.

Per tant, la norma que pretén aprovar el legislador suposaria la desregulació dels usos lingüístics en l'àmbit institucional i afectaria també, sense cap justificació, aspectes de la normativa vigent que no tenen cap relació directa amb la funció pública. **Tot plegat tindria conseqüències nefastes tant per a la garantia dels drets lingüístics dels ciutadans com per a la situació social de la llengua catalana en general**, la qual cosa seria contrària als principis que recullen l'Estatut d'autonomia i la Llei de normalització lingüística.

4. Finalment, cal fer referència a l'opinió dels ciutadans sobre la matèria objecte de la modificació normativa. Segons diversos estudis elaborats aquests darrers anys —com el que va fer el mateix Govern l'any 2004—, **més del 86 % de la població de les Illes Balears està d'acord que per fer feina a l'Administració autonòmica s'han de dominar les dues llengües oficials a la comunitat**. Amb aquesta dada a la mà, és evident que la iniciativa legislativa de l'executiu autonòmic s'aparta del sentir majoritari de la població de les Balears.

Per tot el que he exposat més amunt,

SOL·LICIT

Que la Conselleria d'Administracions Públiques retiri l'Avantprojecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Santa Margalida 13 de gener de 2012

CONSELLERIA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES"

Es sotmet a votació la declaració d'urgència de les propostes abans esmentades i per unanimitat, que representa el vot favorable de la majoria absoluta legal, s'aprova la urgència de les mateixes i es passa a tractar el fons del punt.

INTERVENCIONS:

Pren la paraula el portaveu **Joan Monjo (CxI)**, comentant que el seu grup ha presentat un escrit d'al·legacions a l'Ajuntament sobre l'avantprojecte de llei de modificació de la Llei 3/2007.

Acte seguit, intervé el **Batle** comentant la moció del seu grup sobre el mateix tema, en la que de manera resumida, es sol·licita a la Conselleria d'Administracions Públiques la retirada de l'avantprojecte de modificació de la Llei 3/2007 de funció pública de la CAIB. Comenta la importància de la llengua, com a element vertebrador. Fa referència a la possibilitat prevista a l'avantprojecte de traduir al castellà els noms dels nuclis de població de les Illes. El Batle puntualitza que, per una part, el grup CxI ha presentat una moció, i per altra part, el grup SPC en presenta una altra, consensuada amb CxI, que inclou el que ha plantejat l'Obra Cultural Balear i l'Ajuntament de Manacor i la majoria d'Ajuntaments de les Illes. Aquesta darrera es sotmet a votació.

Pren la paraula el portaveu **Martí Torres (PP)** demanant que consti en acta “que pel que fa al canvi de la denominació dels municipis, nuclis i carrers, segons l’avantprojecte, correspon al ple dels Ajuntaments decidir si la referida denominació oficial ha de ser sols en català o en català i castellà conjuntament”. És a dir, sempre hi ha d’haver la denominació en català. També demana que consti en acta que “el PP en el seu programa electoral ja duia aquestes modificacions, i els resultats ja sabeu quins varen ser”.

Acte seguit, intervé el portaveu **Antoni Reus (SPC)**, dient que el PP té majoria absoluta en el Parlament de les Illes Balears, però no representa a la majoria de la població. A més, la llengua és un tema bàsic, en el que hi havia un consens entre totes les forces polítiques. Des del seu punt de vista, eliminar el requisit del català per accedir a la funció pública està fora de lloc, perquè el català i el castellà són llengües cooficials, i per tant, haurien de ser obligatòries per accedir a la funció pública. Considera que un ciutadà de les illes s’ha de poder dirigir a l’administració en català i ser atès en aquesta llengua.

El Sr. Torres puntualitza que l’avantprojecte permet que el català sigui requisit per accedir a determinats llocs de feina.

A continuació intervé el Batle dient que, des del seu punt de vista, l’avantprojecte suposa donar cobertura legal a considerar oficial la forma castellana dels topònims de les Illes Balears. Demana que consti en acte unes paraules de Joan Mascaró: “Jo estim totes les terres, i em sent entre germans amb gent de totes les nacions, races, religions i opinions, i crec que el motiu és que estim tant Mallorca; el meu amor a la meua terra em fa comprendre l’amor d’un castellà a Castella, d’un irlandès a Irlanda i d’un indi a la Índia”.

VOTACIÓ:

Per part del Sr. Joan Monjo i del batle- president, Sr. Miguel Cifre Ferrer, manifesten que el que es proposa a votació és l’escrit d’al·legacions de la Batlia presentat a la Conselleria d’Administracions Públiques. Seguidament els reunits, per majoria (9 vots a favor (6 Spc + 3 CxI), 3 abstencions (3 CPU) i 5 vots en contra (5 PP)), acorden ratificar i aprovar l’escrit d’al·legacions de la Batlia abans esmentat.

8.- INFORMACIÓ DE BATLIA

Pren la paraula el **Batle** dient que s’ha remès als regidors els ingressos i despeses del pressupost municipal. S’han presentat uns suggeriments a la Llei de Turisme de les Illes Balears. Per altra part, s’ha creat la regidoria de normalització lingüística, que no suposarà cap cost per l’Ajuntament, i en aquest sentit, comenta que l’Ajuntament disposa d’un reglament de normalització lingüística. Per altra part, l’Ajuntament encara no ha rebut els recursos del fons de cooperació local. També comenta que el RDL 20/2011 suposarà un augment de l’IBI del 10% pels ciutadans del municipi, se’ls enviarà una explicació d’aquest fet, i aquest augment de la recaptació es destinarà a partides extra pressupostàries i deute bancari. S’ha sol·licitat una reunió amb la Conselleria de Turisme per tractar el tema de l’estat d’abandó de Son Real. S’estan estudiant diferents possibilitats pel centre sanitari antic de Can Picafort. També comenta que la neteja duta a terme a la Sèquia Reial, ha suposat fer malbé les parets de pedra dels costats. Per acabar, entrega als regidors una comparació del cost dels regidors i personal de confiança del segon semestre de 2011 i segon semestre de 2010, que mostra un estalvi superior als noranta mil euros.

Pren la paraula el portaveu **Joan Monjo (CxI)**, dient que ha exposat el tema de la Sèquia Reial al Conseller de Medi Ambient, i aquest ha donat indicacions de reparar tot el que s'hagi fet malbé. Així mateix, el referit conseller ha exposat les intencions de la conselleria pel que fa a Son Real, i l'equip de govern te esperances de que s'actuarà correctament.

A continuació intervé el portaveu **Antoni Reus (SPC)** mostrant la seva preocupació per la intenció del Consell de Mallorca de fixar el mateix import del rebut d'incineració per a tots els municipis, independentment de si disposen de recollida selectiva i de les tones de residus recollides.

Intervé novament el Batle comentant la intenció de posar en funcionament unes excursions, des de Can Picafort a Son Real i al nucli de Santa Margalida, un o dos dies per setmana, durant la temporada d'estiu.

I no havent-hi res més per tractar s'aixeca la sessió, essent les 14.25 hores del dia abans assenyalat, de la qual cosa com a secretari don fe.

Vist i plau
El batle

El Secretari

Miguel Cifre Ferrer

Joan Seguí Serra